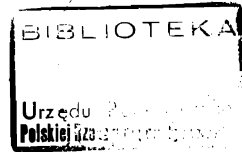

Warszawa, 9 grudnia 1933 r.

2

E 04h 9/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 18911.

Kl. 37 f, 7/11.

Vereinigte Oberschlesische Hüttenwerke Aktiengesellschaft
(Gliwice, Niemcy).

37f 9/00

Sposób usuwania uszkodzeń w popękanych stropach budynków, znajdujących się na obszarach górniczych.

Zgłoszono 24 października 1931 r.

Udzielono 9 września 1933 r.

Pierwszeństwo: 8 grudnia 1930 r. (Niemcy).

Jak wiadomo, usuwanie uszkodzeń w stropach budynków, uszkodzonych przez ruchy terenowe na obszarach górniczych, lub takich budynków, które są narażone na wstrząsy wskutek częstego przejeżdżania ożywionymi ulicami wozów ciężarowych, sprawia znaczne trudności. Powstają wówczas w zwykłych stropach tynkowych pęknięcia, które brzydko wyglądają i mogą być niebezpieczne dla mieszkańców z tego względu, iż cząstki tynku łuszczą się i opadają. Zasmarowanie w znany sposób tych pęknięć nie usuwa głównego zła, gdyż już

po krótkim czasie strop znowu pęka, tak że w ten sposób nie można ostatecznie usunąć tej wady. Wskutek tego na obszarach górniczych stosowane już wiszące stropy tynkowe, które mają możliwość przesuwu względem otaczających je ścian i same również posiadają pewną ruchliwość. Chociaż dzięki tego rodzaju stropom osiągnięto to, że pęknięcia nie występują już tak często i w takim stopniu, to jednak stropy takie również nie nadają się do tego celu. Zamiast stropów tynkowych można również stosować znanego rodzaju stropy wnękowe lub

plytowe, które są zawieszone ruchomo i pozwalają na boczny przesuw poszczególnych elementów budowlanych względem siebie. Tego rodzaju stropy nie są jednakże przedmiotem niniejszego wynalazku, ponieważ chodzi tutaj o pomieszczenia, które pierwotnie były wyposażone w zwykły strop tynkowy.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest sposób usuwania uszkodzeń, jakie mogą występować we wspomnianych stropach tynkowych. Unika się przy tem zupełnie takiego naprawiania tego rodzaju pękniętych stropów tynkowych, które, jak już wspomniano, niema zupełnie widoków powodzenia. Nowy sposób polega jedynie na obiciu lub pokryciu od spodu starego stropu tynkowego zapomocą belkowania, które pod stropem tynkowym tworzy strop płytowy lub podobny, którego elementy mogą się względem siebie przesuwać, wskutek czego przy zachowaniu starego stropu powstrzymuje się dalsze opadanie płatów tynku, niebezpiecznych dla mieszkańców. Budowa i kształt stropu, użytego do pokrycia, jest zupełnie dowolna. Na rysunku przedstawiono przykład wykonania podbicia starego stropu, mianowicie w takiej postaci, w jakiej podbicie to można stosować np. do pokrycia stropów tynkowych w pracowniach, budynkach przemysłowych, maszynowniach i t. d. Rozumie się, że do podbicia luksusowych pomieszczeń w budynkach zarządu i t. d. można wykonać w dowolny znany sposób droższe pokrycia.

Na rysunku fig. 1 przedstawia pionowy przekrój poprzeczny przez strop tynkowy, zaopatrzony w ochronne pokrycie wpoprzek do belkowania, a fig. 2 — przekrój poprzeczny przez miejsce połączenia stropu tynkowego z boczną ścianą.

Litera *a* oznacza belkowanie, *b* — dyłowanie, *c* — wsuwanke, *d* — piasek, *e* — polepę. Na spodniej stronie belkowania znajduje się podbitka *f*, a pod nią tynk *g*. Ponieważ tego rodzaju stropy w obciążeniach

górnicznych łatwo pękają, przeto według wynalazku umieszcza się pod nimi strop ochronny. Ten strop ochronny składa się w przykładzie wykonania z listw *h*, które zamocowywa się zapomocą śrub lub gwoździ wzdłuż na belkach bezpośrednio na starym tynku stropu. Potem we wpusty listw *h* wsuwa się płyty *i* o odpowiedniej szerokości, tak ażeby między płytami i wpustem pozostawał pewien luz, wynoszący około 1 cm. Grubość płyt *i* jest dowolna, stosownie do ich szerokości. Wogóle wystarczają płyty o grubości około 3 mm.

Wskutek zastosowania wspomnianego luzu wsunięta płyta może się poddawać ruchom stropu i wobec tego nie powstają w niej żadne naprężenia. Ażeby zapobiec tworzeniu się pęknięć w rogach przy ścianie stosuje się, jak wskazuje fig. 2, na ścianie listwy końcowe *k* z wpustem, które również mogą być z dowolnego materiału. Te listwy końcowe zamocowywa się tylko na ścianie, a ze stropem są one połączone luźno.

Podbicie stropu nie jest otynkowane; surowe płyty powleka się raczej bezpośrednio farbą wodną lub olejną.

Należy zwrócić uwagę, że w nowych budowlach można odrazu zgóry nie wykonywać stropu tynkowego. W tym przypadku strop płytowy umieszcza się bezpośrednio na belkowaniu.

Zalety nowego sposobu polegają zasadniczo na tem, że można usuwać powstające uszkodzenia stropu przez obicie stropu tynkowego od spodu płytami w każdej porze roku i bardzo szybko. Niezbędne dotychczas, kłopotliwe i związane z wielką stratą czasu kosztowne naprawy, które były zupełnie bezcelowe, całkowicie odpadają. Wspomniane pokrycie można uodpornić na wilgoć, a oprócz tego jeszcze od ognia zapomocą impregnacji.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób usuwania uszkodzeń w popęka-

nych stropach budynków, znajdujących się na obszarach górniczych, znamieny tem, że pod popękanym stropem tynkowym wykonywa się przy użyciu podciągów drewnianych strop ochronny, wykonany ze znanych elementów budowlanych, umożliwiając wzajemny ich przesuw, wskutek czego podczas wstrząsów oddzielające się części stro-

pu tynkowego nie mogą więcej opadać, a powstające uszkodzenia są zakryte.

Vereinigte Oberschlesische
Hüttenwerke
Aktiengesellschaft.
Zastępca: Inż. dypl. M. Zoch.
rzecznik patentowy.

.Fig. 1.

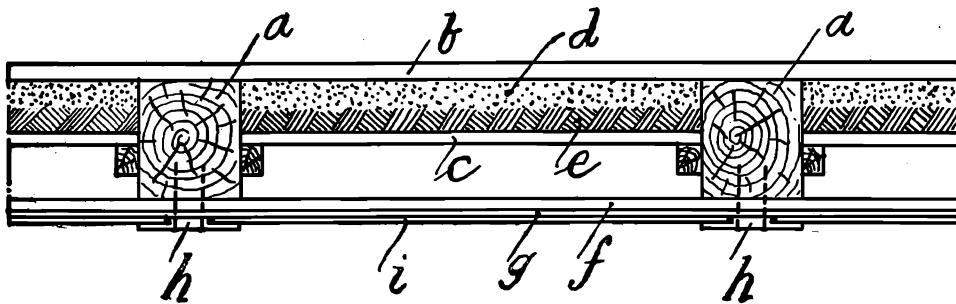

Fig. 2.

